

پیش بینی فریبکاری تحصیلی بر اساس اخلاق تحصیلی، رضایت از تحصیل و خودکارآمدی تحصیلی در دانشجویان پیام نور ثلاث باباجانی

عبدالله میرزایی^۱، اسداله ویسی^۲، علی خدایی^۳

^۱ کارشناسی ارشد، گروه روانشناسی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران (نویسنده مسئول)

^۲ استادیار، گروه روانشناسی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

^۳ استادیار، گروه روانشناسی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

چکیده

این پژوهش با هدف پیش بینی فریبکاری تحصیلی بر اساس اخلاق تحصیلی، رضایت از تحصیل و خودکارآمدی تحصیلی در دانشجویان پیام نور ثلاث باباجانی طراحی شد. روش انجام پژوهش توصیفی از نوع همبستگی بود. جامعه آماری پژوهش شامل تمامی دانشجویان دانشگاه پیام نور شهرستان ثلاث باباجانی به تعداد ۴۳۲ نفر بود که تعداد ۲۱۰ نفر به عنوان نمونه انتخاب شدند. برای گردآوری داده ها از پرسشنامه فریبکاری تحصیلی فارنسه و همکاران (۲۰۱۱)، اخلاق تحصیلی حسینی نژاد و همکاران (۱۳۹۴)، خودکارآمدی تحصیلی زاژاکوا و همکاران (۲۰۰۵) و رضایت از تحصیل احمدی (۲۰۰۹) استفاده شد. نتایج تحلیل داده ها نشان داد که بین اخلاق تحصیلی و فریبکاری تحصیلی رابطه منفی و معناداری وجود دارد، بین خودکارآمدی تحصیلی و فریبکاری تحصیلی رابطه منفی و معناداری وجود دارد، بین رضایت از تحصیل و فریبکاری تحصیلی رابطه منفی و معناداری وجود دارد، مولفه های اخلاق تحصیلی قدرت پیش بینی فریبکاری تحصیلی را دارند، مولفه های خودکارآمدی تحصیلی قدرت پیش بینی فریبکاری تحصیلی را دارند و مولفه های رضایت از تحصیل قدرت پیش بینی فریبکاری تحصیلی را دارند.

واژه های کلیدی: فریبکاری تحصیلی، اخلاق تحصیلی، خودکارآمدی تحصیلی، رضایت از تحصیل

۱. مقدمه

در سال های اخیر یکی از مسائل و چالش های رو به رشد در آموزش عالی، پدیده فریبکاری تحصیلی است که نیازمند توجه مسئولان و صاحب نظران تعلیم و تربیت است (رستمی، ۱۴۰۰). هوجیدسکا، چوپالا و بورترا^۱ (۲۰۱۳) بر این باور هستند که فریبکاری تحصیلی مجموعه رفتارهای مبتنی بر نیرنگ و فریب است که توسط فرد برای دستیابی به پیامدها و نتایجی که شایستگی آن را ندارد، بکار می رود. مجموعه رفتارهای که با اتکا به آن، فرد فراتر از شایستگی موجود داوری شود و شامل رفتارهایی تقلب در امتحانات، ارائه دسترنج دیگران به عنوان کار خود، فریب دادن اساتید در ارزیابی می شود، فریبکاری نام دارد (فینن و فرون^۲، ۲۰۱۹). فریبکاری تحصیلی به صورت رفتارهایی همچون سرقت ادبی از مطالب دیگران، تلاش برای تبادل اطلاعات و تقلب در جلسه امتحان، کپی کردن قسمت هایی از منابع اینترنتی و ارائه آن به نام خود، خرید و فروش مقاله ها، پایان نامه و تکالیف آماده در محیط های تحصیلی بروز پیدا می کند (لورا^۳، ۲۰۱۵) و عواملی همچون احساس فشار برای گرفتن نمره، رقابت با سایر همکلاسیها، فشار روانی تحصیلی و این تصور که ملاکهای یکسانی برای ارزیابی توانایی ها بکار نمی رود، از طرف دیگر عدم رعایت ثبات و اجرای جانبدارانه برخی قواعد و معیارها نیز زمینه ساز افزایش رفتارهای فریبکاری تحصیلی شده است (رستمی، ۱۴۰۰). درگیر شدن در تقلب و فریبکاری نشأت گرفته از ترس و نگرانی دانشجویان بوده و بیشتر به تکالیف، آزمونها و امتحانات غیر رسمی مرتبط می باشد (بنی مهد و پشمی تبار، ۱۳۹۷). آنچه در این زمینه مهم است این است که دانشجویانی که در دوره تحصیلی سابقه فریبکاری دارند احتمال انجام رفتارهای فریبکارانه در آینده شغلی و پس از تحصیل آن ها نیز بیشتر از سایر افراد است. لذا مطالعه رفتارهای فریبکارانه در محیط های تحصیلی و شناسایی عوامل موثر بر آن در جهت کاهش این پدیده لازم و ضروری است.

همچنین رستمی (۱۴۰۰) در پژوهش خود به نقش اخلاق تحصیلی در فریبکاری تحصیلی اشاره کرده است. امروزه ارزشهای اخلاقی منبع اصلی رفتارها و کنشهای انسان در زندگی بوده و به صورت فطری در همه انسانها وجود داشته تعیین کننده رفتار انسان در حوزه های مختلف می باشد (گل پرور، ۱۳۹۳). این شمول ارزشهای اخلاقی در عرصه های مختلف همچون کار، تحصیل، روابط اجتماعی و روابط خانوادگی شکل و ماهیت خاصی پیدا می کند (رویایی، شکری، باقریان و شریفی، ۱۳۹۶). در حوزه علم و تحصیل، اخلاق تحصیلی بر ارزشهای همچون تکیه بر تلاش و کوشش شخصی، عدم فریبکاری رعایت صداقت، درستکاری تاکید دارد (اسمیت، کودلاک و فرا^۴، ۲۰۱۳). می توان گفت که اخلاق تحصیلی شامل ارزشهای نظیر صداقت، تکیه بر تلاش شخصی، عدم سوء استفاده از زحمات دیگران، رفتار نوع دوستانه و رعایت شان و احترام دیگران تعریف می شود (حسینی نژاد، ثناگو، کلانتری، جویباری و سعیدی، ۱۳۹۵). امروزه دانشجویان به اشکال مختلف با موقعیت ها و تقاضاهایی در محیطهای آموزشی مواجه هستند که می تواند منجر به رفتارهای مختلف اخلاقی و غیر اخلاقی شود که تجهیز و مجهز بودن دانشجویان به اخلاق تحصیلی ضرورت پیدا می کند (سبزیان، قدم پور و میردريکوند، ۱۳۹۸).

گل پرور، جوادیان و مصاحبی (۱۳۹۰) در پژوهش خود به رابطه بین رضایت از تحصیل و فریبکاری تحصیلی اشاره کرده اند. رضایت از تحصیل یکی از شاخص های اندازه گیری کیفیت یادگیری و آموزش دانشجویان است که تاثیر زیادی بر پیشرفت تحصیلی و سازگاری با چالشهای تحصیلی در دانشجویان دارد و وضعیتی را شامل می شود که در آن فرد جنبه های خاصی از محیط تحصیلی را دوست دارد، درک می کند و از آن لذت می برد (سعیدی، مکتبی و حاجی یخچالی، ۱۳۹۸). رضایت از تحصیل بیانگر ادراک و ارزیابی ذهنی دانشجویان از کیفیت برنامه ها و تجارب آموزشی و نگرش بهتر به سوی موضوعات درسی و عناصری همچون رتبه علمی؛ کیفیت تناسب بین محیط و دانشگاه، رضایت از برنامه های درسی و آموزشی رضایت از اساتید، پیشرفت علمی، شهرت علمی دانشگاه را در بر می گیرد (تربتی نژاد و ایرجی، ۱۳۹۸). مطالعات قبلی نشان داده است که رضایت تحصیلی می تواند موجب شکل گیری نگرش ها شده و در ترکیب با عناصری همچون انسجام و همبستگی گروهی،

^۱. Hoodjiska, Heimberg & Bruch

^۲. Finn & Frone

^۳. Lura

^۴. Smith, Davy, Rosenberg, Haight

انگیزه افراد را جهت طی کردن دوره های تحصیلی در مقاطع بالاتر را بیشتر می کند (ویلیم، بیولنز و جونگ، ۲۰۰۷). از طرف دیگر پوپا و بوچی (۲۰۱۳) باور دارند که رضایت تحصیلی خودمختاری، استقلال افراد و بهبود عملکردها و موفقیت در دانشگاه را به دنبال دارد و موجب بهسازی شخصی و علمی و افزایش میزان مشغولیت تحصیلی دانشجویان می گردد. عبدالهی و میرزایی (۱۴۰۰) به نقش خودکارآمدی تحصیلی در پیش بینی فریبکاری تحصیلی اشاره کرده اند. مفهوم خودکارآمدی که توسط بندورا مطرح شد، در دهه های اخیر مورد توجه روانشناسان پرورشی قرار گرفته است. بر اساس نظریه خودکارآمدی بندورا، سازه خودکارآمدی بر باور فرد به درجه ای از تسلط خود درباره تواناییهایش برای انجام دادن تکالیف اشاره دارد (خواجه و حسین چاری، ۱۳۹۹). یکی از جنبه ها و حوزه هایی که موفقیت در آن تا حد زیادی منوط به داشتن خودکارآمدی بالاست، حوزه تحصیلی است. خودکارآمدی تحصیلی از مفاهیم مرتبط با خودکارآمدی است که به باور دانشجو راجع به توانایی رسیدن به سطح معینی از تکلیف اشاره دارد (آلتونسای، سیمین، ایکیکی، آتیک و گوکمن، ۲۰۲۰). خودکارآمدی تحصیلی شامل اعتقادات فرد در رابطه با توانایی هایش برای انجام تکالیف می باشد (بهراد و عبدالله زاده جدی، ۱۳۹۶). دانشجویانی که خود را خودکارآمد می بینند، برای ساختن آینده خود تلاش می کنند و پیشرفت بیشتری داشته و با آمادگی بالایی به استقبال از تکالیف می روند (عبدالهی و میرزایی، ۱۴۰۰). در مقابل دانشجویان با خودکارآمدی سطح پایین، با این باور که تلاش و زحمتهای او نتیجه در بر نخواهد داشت، خود را برای امتحان و چالش های ناشی از آن آماده نمی کند (سیف، ۱۳۹۸).

در زمینه رابطه بین متغیرهای پژوهش تحقیقات زیر انجام شده است. سبزیان (۱۴۰۲) در پژوهشی با عنوان ارائه مدل نگرش مذهبی و عمل به باورهای دینی با تقلب تحصیلی با تأکید بر نقش میانجی گر خودکارآمدی تحصیلی نشان داد نگرش مذهبی و خودکارآمدی تحصیلی با تقلب تحصیلی رابطه منفی و معناداری وجود دارد. عبدالهی و کریمی (۱۴۰۱) در پژوهشی با عنوان مدل علی فریبکاری تحصیلی بر اساس اهمال کاری تحصیلی با توجه به اثر میانجی گرانه خودکارآمدی تحصیلی در دانش آموزان پایه دوازدهم دوره دوم متوسطه شهر سقز نشان دادند که خودکارآمدی تحصیلی بر فریبکاری تحصیلی تأثیر مستقیم و معناداری دارد. رستمی (۱۴۰۱) در پژوهشی با عنوان پیش بینی فریبکاری تحصیلی بر اساس اخلاق تحصیلی، حمایت تحصیلی و کمک طلبی تحصیلی در دانش آموزان مقطع متوسطه دوم نشان داد که بین اخلاق تحصیلی با فریبکاری تحصیلی رابطه معناداری وجود دارد. عزیزیان کهن، دهقانی و مومنی فر (۱۴۰۱) در پژوهشی با عنوان نقش اخلاق تحصیلی و کمک طلبی تحصیلی در پیش بینی فریبکاری تحصیلی دانش آموزان ورزشکار در دوران شیوع کرونا نشان دادند که بین اخلاق تحصیلی و مؤلفه های آن با فریبکاری تحصیلی رابطه منفی و معناداری وجود دارد. موردیان، افندری، کیسمان و کانتو^۱ (۲۰۲۳) در پژوهشی با عنوان نقش میانجی خودکارآمدی در رابطه بین فشار تحصیلی، توانایی تحصیلی و اهمال کاری تحصیلی با فریبکاری تحصیلی نشان دادند که بین خودکارآمدی تحصیلی با فریبکاری تحصیلی رابطه منفی و معناداری وجود دارد. آتیکوزمان و یاسمن^۲ (۲۰۲۳) در پژوهشی با عنوان واکاوی پدیده فریبکاری تحصیلی نشان دادند که عواملی همچون اخلاق تحصیلی یکی از عوامل موثر بر کاهش فریبکاری تحصیلی می باشد. موکاسا، استوک و موکونا (۲۰۲۳) در پژوهشی با عنوان نقش اخلاق زیستی در پیش بینی فریبکاری تحصیلی نشان دادند که بین اخلاق زیستی و فریبکاری تحصیلی رابطه معناداری وجود دارد. ژانگ^۳ (۲۰۲۲) در پژوهشی با عنوان فریبکاری تحصیلی به عنوان رفتار برنامه ریزی شده: بررسی نقش کنترل رفتاری ادراک شده، جهت گیری هدف و رضایت تحصیلی نشان داد که بین رضایت تحصیلی با فریبکاری تحصیلی رابطه منفی و معنی داری وجود دارد.

^۱. Willem, Buelens, Jonghe

^۲. Popa, Bochis

^۳. Altunsoy, Çimen, Ekici, Atik, Gökmen

^۴. Murdiana, Efendri, Kisman & Kanto

^۵. Atikuzzaman, Yesmin

^۶. Zhang

فریبکاری تحصیلی به لایل مختلف در بین دانشجویان رو به افزایش بوده و پژوهش ها نشان می دهد که دانشجویان این برای رسیدن به اهداف و شرایطی که فراتر از توانایی واقعی آنان است، مرتکب فریبکاری تحصیلی می شود (رستمی، ۱۴۰۰). مرور پژوهشهای گذشته نشان می دهد که این سازه جدید بوده و عوامل موثر بر آن کمتر مورد بررسی قرار گرفته است. با توجه به خلا پژوهشی موجود در این حوزه و از طرف دیگر پیامدهای منفی فریبکاری تحصیلی و احتمال تعمیم آن به سایر حوزه ها، این پژوهش با هدف پیش بینی فریبکاری تحصیلی بر اساس اخلاق تحصیلی، رضایت از تحصیل و خودکارآمدی تحصیلی در دانشجویان پیام نور ثلاث باباجانی انجام شد.

۲. روش شناسی

روش انجام این پژوهش از لحاظ هدف کاربردی و از لحاظ روش توصیفی از نوع همبستگی بود. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه دانشجویان کارشناسی دانشگاه پیام شهرستان ثلاث باباجانی به تعداد ۴۳۲ نفر بود که در سال تحصیلی ۱۴۰۲-۱۴۰۳ مشغول به تحصیل بودند. با توجه به جدول مورگان حجم مطلوب نمونه برای این پژوهش ۲۰۵ نفر بود که برای تعمیم بیشتر داده ها ۲۱۰ نفر به عنوان نمونه انتخاب شدند. با توجه به اینکه دانشجویان در دانشگاه حضور نداشتند و از لینک آنلاین پرسشنامه برای جمع آوری داده ها استفاده شد، برای انتخاب نمونه از روش نمونه گیری در دسترس استفاده شد. برای گردآوری داده ها از پرسشنامه استفاده شد و برای تجزیه و تحلیل اطلاعات از روش آمار توصیفی (فراوانی، میانگین، انحراف استاندارد) و آمار استنباطی (همبستگی پیرسون، نرمال بودن داده ها و رگرسیون چندگانه به روش همزمان) تحت نرم افزار spss نسخه ۲۳ استفاده شد.

رضایت تحصیلی

برای جمع آوری داده های رضایت از تحصیل از پرسشنامه رضایت از تحصیل احمدی (۲۰۰۹) استفاده شد. این پرسشنامه شامل ۳۰ گویه و چهار خرده مقیاس (رضایت از دانشگاه، رضایت از رشته تحصیلی، نگرش به تحصیل و رضایت از رفتار اساتید می باشد که بر اساس طیف پنج درجه ای لیکرت طراحی شده است. پرسشنامه توسط شیخ الاسلامی و احمدی (۱۳۹۰) اعتبار یابی شده و در پژوهش مذکور پایایی پرسشنامه بر اساس ضریب آلفای کرونباخ ۰/۷۳ گزارش شده است.

فریبکاری تحصیلی

این پرسشنامه توسط فارنسه و همکاران^۱ (۲۰۱۱) برای سنجش فریبکاری تحصیلی در ۸ سؤال و در دو بعد کمک های غیرمجاز و سرقت ادبی طراحی شده است. شیوه نمره گذاری پرسشنامه بر اساس طیف ۵ درجه ای لیکرت از هرگز (۱) تا در همه مواقع (۵) می باشد. حداقل نمره ۸ و حداکثر نمره ۴۰ می باشد. روایی محتوایی پرسشنامه توسط شگری و عباس زاده (۱۳۹۸) تایید و پایایی آن ۰/۸۱ گزارش شده است.

اخلاق تحصیلی

این پرسشنامه توسط حسینی نژاد و همکاران (۱۳۹۴) در ۲۷ سؤال و در ۴ مولفه احترام به شأن معلم، حفظ شأن کلاس، حفظ شأن همکلاس و یادگیری اخلاق مدار طراحی شده است. شیوه نمره گذاری پرسشنامه بر اساس طیف ۵ گزینه ای لیکرت از کاملاً مخالفم (۱) تا کاملاً موافقم (۵) می باشد. حداقل نمره ۲۷ و حداکثر نمره ۱۳۵ می باشد. روایی محتوایی و صوری پرسشنامه توسط حسینی نژاد و همکاران (۱۳۹۴) مورد تایید قرار گرفته و پایایی آن ۰/۷۸ گزارش شده است.

خودکارآمدی تحصیلی

برای سنجش خودکارآمدی تحصیلی از پرسشنامه زاکوا و همکاران^۲ (۲۰۰۵) استفاده می شود. این پرسشنامه دارای ۲۷ سؤال و چهار بعد اطمینان به توانایی خود در کلاس درس، اطمینان به خود در کارهای بیرون از کلاس، اطمینان به خود در تعامل با

^۱. Farence

^۲. Zazhakova

دیگران و اطمینان به خود در مدیریت کار و خانواده می باشد. نمره گذاری پرسشنامه در طیف ۵ درجه ای لیکرت (کاملاً مخالفم (۱)، مخالفم (۲)، بی نظر (۳)، موافقم (۴) و کاملاً موافقم (۵)) می باشد و روایی محتوایی پرسشنامه مورد تایید قرار گرفته و پایایی آن توسط شکری و همکاران (۱۳۹۰) ۰/۸۵ گزارش شده است.

۳. یافته های پژوهش

در این پژوهش ۲۱۰ نفر از دانشجویان دانشگاه پیام نور ثلاث باباجانی شرکت داشتند. میانگین سنی و انحراف استاندارد دانش آموزان به ترتیب برابر با ۲۳/۲۱ و ۴/۲۱ بود. تعداد ۶۱ نفر معادل ۲۹/۰۵ درصد دانشجوی رشته علوم تربیتی، تعداد ۴۸ نفر معادل ۲۲/۸۶ درصد دانشجوی رشته روانشناسی، تعداد ۴۵ نفر معادل ۲۱/۴۲ درصد دانشجوی رشته مشاوره و ۵۶ نفر معادل ۲۶/۶۷ درصد دانشجوی رشته حقوق بودند.

جدول ۱. آماره های توصیفی مربوط به متغیرهای پژوهش

متغیر	فراوانی	میانگین	انحراف معیار
فریبکاری تحصیلی	۲۱۰	۲۱/۱۰	۶/۴۵
اخلاق تحصیلی	۲۱۰	۸۸/۵۴	۱۲/۲۱
رضایت از تحصیل	۲۱۰	۱۰۸/۲۱	۱۷/۴۱
خودکارآمدی تحصیلی	۲۱۰	۹۵/۸۷	۱۴/۲۴

همان گونه که در جدول بالا مشاهده می شود، میانگین و انحراف معیار متغیر فریبکاری تحصیلی به ترتیب برابر با ۲۱/۱۰ و ۶/۴۵، میانگین و انحراف معیار متغیر اخلاق تحصیلی به ترتیب برابر با ۸۸/۵۴ و ۱۲/۲۱، میانگین و انحراف معیار متغیر رضایت تحصیل به ترتیب برابر با ۱۰۸/۲۱ و ۱۷/۴۱ و میانگین و انحراف معیار متغیر خودکارآمدی تحصیلی به ترتیب برابر با ۹۵/۸۷ و ۱۴/۲۴ می باشد. پیش فرض نرمال بودن داده ها نیز با استفاده آزمون چولگی - کشیدگی مورد بررسی قرار گرفته و نتایج آن در زیر ارائه شده است. نتایج آزمون چولگی و کشیدگی نشان داد که، میزان چولگی و کشیدگی متغیرها در بازه (۲- تا ۲+) می باشد که نشان از نرمال بودن داده ها می باشد، همچنین برای بررسی هم خطی بودن متغیرها از شاخص VI F استفاده شد. نتایج این شاخص برای همه متغیرها نشان که بین ۱ تا ۱۰ قرار دارد و هم خطی بین متغیرها وجود ندارد و برای بررسی استقلال داده ها از آزمون دوربین واتسون استفاده شد. نتایج آزمون دوربین واتسون نشان داد که شاخص دوربین واتسون برای داده ها بین مقدار ۱/۵ تا ۲/۵ قرار دارد که نشان از استقلال باقیمانده و خطاها می باشد.

جدول ۲. ضریب همبستگی پیرسون بین متغیرهای پیش بین با فریبکاری تحصیلی

متغیر	فریبکاری تحصیلی
اخلاق تحصیلی	-۰/۵۴**
خودکارآمدی تحصیلی	-۰/۵۱**
رضایت از تحصیل	-۰/۶۳**

*** $\leq 0/01$ ** $\leq 0/05$

همانطور که در جدول ۲ مشاهده می شود، بین اخلاق تحصیلی و فریبکاری تحصیلی ($r = -0/54, p < 0/01$)، بین خودکارآمدی تحصیلی و فریبکاری تحصیلی ($r = -0/51, p < 0/01$) و بین رضایت از تحصیل و فریبکاری تحصیلی ($r = -0/63, p < 0/01$) رابطه وجود دارد. بنابراین فرضیه پژوهش تایید می شود و فرض صفر رد می شود.

جدول ۳ ضرایب بتا و آزمون معناداری T برای متغیرهای پیش بین

مدل	R	R^2	R تعدیل شده	F	Sig	دوربین واتسون
۱	۰/۵۵	۰/۳۰	۰/۲۹	۱۸/۴۳	۰/۰۰۰	۱/۷۳
متغیر ملاک	متغیرهای مستقل	B	STE	β	T	Sig
فریبکاری تحصیلی	مقدار ثابت	-۱۴/۲۴	۴/۱۰	-	-۳/۴۷	۰/۰۰۰
	اخلاق تحصیلی	-۰/۴۱	۰/۱۰	-۰/۳۱	-۴/۱۰	۰/۰۱
	خودکارآمدی تحصیلی	-۰/۳۶	۰/۰۹	-۰/۲۸	-۴/۰	۰/۰۱
	رضایت از تحصیل	-۰/۴۵	۰/۷	-۰/۳۶	-۶/۴۲	۰/۰۱

همان طور که در جدول بالا مشاهده می شود، ضریب تعیین یا R^2 نشان می دهد که ۳۰ درصد از واریانس فریبکاری تحصیلی براساس متغیرهای پیش بین قابل پیش بینی است. نسبت F بیانگر این است که رگرسیون متغیر فریبکاری تحصیلی براساس متغیرهای پیش بین (اخلاق تحصیلی، خودکارآمدی تحصیلی و رضایت از تحصیل) معنادار می باشد. اخلاق تحصیلی با بتای $-۰/۳۱$ ($t = -۴/۱۰$ ، $p < ۰/۰۱$)، خودکارآمدی تحصیلی با بتای $-۰/۲۸$ ($t = -۴/۰$ ، $p < ۰/۰۱$)، و رضایت از تحصیل با بتای $-۰/۳۶$ ($t = -۶/۴۲$ ، $p < ۰/۰۱$) به طور معناداری قدرت پیش بینی فریبکاری تحصیلی را در جهت منفی دارد.

جدول ۴. ضریب همبستگی پیرسون بین متغیرهای پیش بین با فریبکاری تحصیلی

متغیر	فریبکاری تحصیلی
اخلاق تحصیلی	-۰/۵۴**
احترام به شان استاد	-۰/۴۷**
حفظ شان کلاس	-۰/۳۲**
حفظ شان همکلاسی	-۰/۲۵**
یادگیری اخلاق مدار	-۰/۳۹**

*** $\leq ۰/۰۱$ ** $\leq ۰/۰۵$

همانطور که در جدول ۴ مشاهده می شود، بین اخلاق تحصیلی و فریبکاری تحصیلی ($r = -۰/۵۴$ ، $p < ۰/۰۱$)، بین مولفه ی احترام به شان استاد و فریبکاری تحصیلی ($r = -۰/۴۷$ ، $p < ۰/۰۱$)، بین مولفه ی حفظ شان کلاس و فریبکاری تحصیلی ($r = -۰/۳۲$ ، $p < ۰/۰۱$)، بین مولفه ی حفظ شان همکلاسی و فریبکاری تحصیلی ($r = -۰/۲۵$ ، $p < ۰/۰۱$) و بین مولفه ی یادگیری اخلاق مدار و فریبکاری تحصیلی ($r = -۰/۳۹$ ، $p < ۰/۰۱$) رابطه منفی و معناداری وجود دارد. بنابراین فرضیه پژوهش تایید می شود و فرض صفر رد می شود.

جدول ۵. ضرایب بتا و آزمون معناداری T برای متغیرهای پیش بین

مدل	R	R^2	R تعدیل شده	F	Sig	دوربین واتسون
۱	۰/۴۸	۰/۲۳	۰/۲۲	۱۶/۱۰	۰/۰۰۰	۱/۹۲
متغیر ملاک	متغیرهای مستقل	B	STE	β	T	Sig
فریبکاری تحصیلی	مقدار ثابت	-۱۲/۱۰	۲/۰۵	-	-۵/۹۰	۰/۰۰۰
	احترام به شان استاد	-۰/۲۴	۰/۰۵	-۰/۲۱	-۴/۸۰	۰/۰۱
	حفظ شان کلاس	-۰/۲۷	۰/۱۰	-۰/۲۵	-۲/۷۰	۰/۰۵
	حفظ شان همکلاسی	-۰/۱۸	۰/۱۲	-۰/۰۹	-۱/۱۵	۰/۱۰

۰/۰۱	-۴/۰	-۰/۳۱	۰/۰۸	-۰/۳۲	یادگیری اخلاق مدار	
------	------	-------	------	-------	--------------------	--

همان طور که در جدول ۵ مشاهده می شود، ضریب تعیین یا R^2 نشان می دهد که ۲۳ درصد از واریانس فریبکاری تحصیلی براساس متغیرهای پیش بین قابل پیش بینی است. نسبت F بیانگر این است که رگرسیون متغیر فریبکاری تحصیلی براساس متغیرهای پیش بین (مولفه های اخلاق تحصیلی) معنادار می باشد. احترام به شان استاد با بتای $-۰/۲۱$ ($p < ۰/۰۱$)، $t = -۴/۸۰$ ، حفظ شان کلاس با بتای $-۰/۲۵$ ($p < ۰/۰۵$)، $t = -۲/۷۰$ ، و یادگیری اخلاق مدار با بتای $-۰/۳۱$ ($p < ۰/۰۱$)، $t = -۴/۰$ ، به طور معناداری قدرت پیش بینی فریبکاری تحصیلی را در جهت منفی دارد.

جدول ۶. ضریب همبستگی پیرسون بین متغیرهای پیش بین با فریبکاری تحصیلی

متغیر	فریبکاری تحصیلی
خودکارآمدی تحصیلی	$-۰/۵۱^{**}$
اطمینان به عملکرد تحصیلی در کلاس	$-۰/۴۸^{**}$
اطمینان به عملکرد تحصیلی در بیرون از کلاس	$-۰/۳۷^{**}$
اطمینان به توانایی خود در تعامل با دیگران در دانشگاه	$-۰/۳۲^{**}$
اطمینان به توانایی خود در تعامل با دیگران در بیرون از دانشگاه	$-۰/۲۷^{**}$

$^{**} \leq ۰/۰۱$ $^{*} \leq ۰/۰۵$

همانطور که در جدول ۶ مشاهده می شود، بین خودکارآمدی تحصیلی و فریبکاری تحصیلی ($r = -۰/۵۱$ ، $p < ۰/۰۱$)، بین مولفه ی اطمینان به عملکرد تحصیلی در کلاس و فریبکاری تحصیلی ($r = -۰/۴۸$ ، $p < ۰/۰۱$)، بین مولفه ی اطمینان به توانایی خود در تعامل با دیگران در دانشگاه و فریبکاری تحصیلی ($r = -۰/۳۲$ ، $p < ۰/۰۱$) و بین مولفه ی اطمینان به توانایی خود در تعامل با دیگران در بیرون از دانشگاه و فریبکاری تحصیلی ($r = -۰/۲۷$ ، $p < ۰/۰۱$) رابطه منفی و معناداری وجود دارد. بنابراین فرضیه پژوهش تایید می شود و فرض صفر رد می شود.

جدول ۷. ضرایب بتا و آزمون معناداری T برای متغیرهای پیش بین

مدل	R	R^2	R تعدیل شده	F	Sig	دوربین واتسون
۱	۰/۴۵	۰/۲۰	۰/۲۱	۱۲/۲۵	۰/۰۰۰	۱/۶۹
متغیر ملاک	متغیرهای مستقل	B	STE	β	T	Sig
فریبکاری تحصیلی	مقدار ثابت	-۱۵/۲۴	۴/۴۱	-	-۳/۴۵	۰/۰۰۰
	اطمینان به عملکرد در کلاس	-۰/۳۹	۰/۰۹	-۰/۳۲	-۴/۳۳	۰/۰۱
	اطمینان به عملکرد در بیرون از کلاس	-۰/۳۴	۰/۰۴	-۰/۲۹	-۸/۵۰	۰/۰۱
	اطمینان به خود در تعامل با دیگران در دانشگاه	-۰/۲۵	۰/۰۷	-۰/۱۸	-۳/۵۷	۰/۰۱
	اطمینان به خود در تعامل با دیگران بیرون از دانشگاه	-۰/۳۵	۰/۱۲	-۰/۲۶	-۲/۹۱	۰/۰۱

همان طور که در جدول ۷ مشاهده می شود، ضریب تعیین یا R^2 نشان می دهد که ۲۰ درصد از واریانس فریبکاری تحصیلی براساس متغیرهای پیش بین قابل پیش بینی است. نسبت F بیانگر این است که رگرسیون متغیر فریبکاری تحصیلی براساس متغیرهای پیش بین (مولفه های خودکارآمدی تحصیلی) معنادار می باشد. اطمینان به عملکرد تحصیلی در کلاس با بتای $-۰/۳۲$ ($p < ۰/۰۱$)، $t = -۴/۳۳$ ، اطمینان به عملکرد تحصیلی در بیرون از کلاس با بتای $-۰/۲۹$ ($p < ۰/۰۵$)، $t = -۸/۵۰$ ، اطمینان

به توانایی خود در تعامل با دیگران در دانشگاه با بتای $-0/18$ ($t = -3/57, p < 0/05$)، و اطمینان به توانایی خود در تعامل با دیگران در بیرون از دانشگاه با بتای $-0/26$ ($t = -2/91, p < 0/01$) به طور معناداری قدرت پیش‌بینی فریبکاری تحصیلی را در جهت منفی دارد.

جدول ۸. ضریب همبستگی پیرسون بین متغیرهای پیش بین با فریبکاری تحصیلی

متغیر	فریبکاری تحصیلی
رضایت از تحصیل	$-0/63^{**}$
رضایت از دانشگاه	$-0/51^{**}$
رضایت از رشته تحصیلی	$-0/55^{**}$
نگرش به تحصیل	$-0/45^{**}$
رضایت از رفتار استاد	$-0/39^{**}$

$^{**} 0/01 \leq r \leq 0/05$

همانطور که در جدول ۸ مشاهده می‌شود، بین رضایت از تحصیل و و فریبکاری تحصیلی ($r = -0/63, p < 0/01$)، بین مولفه ی رضایت از دانشگاه و فریبکاری تحصیلی ($r = -0/51, p < 0/01$)، بین مولفه ی رضایت از رشته تحصیلی و فریبکاری تحصیلی ($r = -0/55, p < 0/01$)، بین مولفه ی نگرش به تحصیل و فریبکاری تحصیلی ($r = -0/45, p < 0/01$) و بین مولفه ی رضایت از رفتار استاد و فریبکاری تحصیلی ($r = -0/39, p < 0/01$)، رابطه منفی وجود دارد. بنابراین فرضیه پژوهش تایید می‌شود و فرض صفر رد می‌شود.

جدول ۹. ضرایب بتا و آزمون معناداری T برای متغیرهای پیش بین

مدل	R	R ²	R تعدیل شده	F	Sig	دوربین واتسون
۱	0/51	0/26	0/25	11/77	0/000	1/90
متغیر ملاک	متغیرهای مستقل	B	STE	β	T	Sig
رضایت از تحصیل	مقدار ثابت	-14/65	3/25	-	-4/50	0/000
	رضایت از دانشگاه	-0/42	0/12	-0/35	-6/71	0/01
	رضایت از رشته تحصیلی	-0/35	0/09	-0/28	-3/88	0/01
	نگرش به تحصیل	-0/37	0/05	-0/39	-7/40	0/01
	رضایت از رفتار استاد	-0/29	0/11	-0/17	-2/63	0/01

همان طور که در جدول ۹ مشاهده می‌شود، ضریب تعیین یا R^2 نشان می‌دهد که ۲۶ درصد از واریانس فریبکاری تحصیلی براساس متغیرهای پیش بین قابل پیش‌بینی است. نسبت F بیانگر این است که رگرسیون متغیر فریبکاری تحصیلی براساس متغیرهای پیش بین (مولفه‌های رضایت از تحصیل) معنادار می‌باشد. رضایت از دانشگاه با بتای $-0/35$ ($t = -6/71, p < 0/01$)، رضایت از رشته تحصیلی با بتای $-0/28$ ($t = -3/88, p < 0/01$)، نگرش به تحصیل با بتای $-0/39$ ($t = -7/40, p < 0/01$) و رضایت از رفتار استاد با بتای $-0/17$ ($t = -2/63, p < 0/01$) به طور معناداری قدرت پیش‌بینی فریبکاری تحصیلی را در جهت منفی دارد.

۴. بحث و نتیجه گیری

این پژوهش با هدف پیش بینی فریبکاری تحصیلی بر اساس اخلاق تحصیلی، خودکارآمدی تحصیلی و رضایت از تحصیل انجام شد. تعداد ۲۱۰ نفر از دانشجویان دانشگاه پیام نور ثلاث باباجانی به عنوان نمونه انتخاب شدند و داده‌های جمع‌آوری شده با استفاده از نرم افزار SPSS نسخه ۲۳ تحلیل شدند.

نتایج تحلیل داده‌ها برای بررسی فرضیه اول نشان داد بین اخلاق تحصیلی با فریبکاری تحصیلی رابطه معناداری وجود دارد. این نتیجه با نتایج پژوهشهای رستمی (۱۴۰۱)، عزیزیان کهن، دهقانی و مومنی فر (۱۴۰۱)، مالک پور لپری (۱۴۰۰)، پژوهشی سبزیان، قدم پور، میردریکوند (۱۳۹۸)، گل پرور، جوادیان و مصاحبی (۱۳۹۰) و آتیکوزمان و یاسمن (۲۰۲۳) همسو می‌باشد. در تبیین این نتیجه و رابطه منفی بین اخلاق تحصیلی با فریبکاری تحصیلی می‌توان گفت که اخلاق تحصیلی پای بندی و پیروی از ارزش هایی همچون عدم تقلب، تکیه بر تاش های شخصی برای کسب موفقیت و رعایت صداقت و پیروی از آموزه های اخلاقی برای تحقق اهداف تحصیلی می‌باشد و مهم ترین پیامد آن می‌توان بازداری از فریبکاری تحصیلی و علمی‌باشد. دیویس (۱۹۹۲) نیز تاثیر اخلاق تحصیلی بر فریبکاری تحصیلی را مورد تایید قرار داده و باور دارد که اخلاق تحصیلی با اطمینان بخشیدن به فرد در دستیابی و تحقق اهداف تحصیلی متناسب با تلاش و کوشش شخصی، تمایل به کارهای فریبکارانه را کاهش می‌دهد. بنابراین می‌توان گفت که دانشجویانی که اخلاق تحصیلی را رعایت می‌کنند، صادق تر بوده و تمایلی به ارزیابی فراتر از توانایی خود ندارند، لذا از رفتارهای فریبکارانه و عدم صداقت در تحصیل دور می‌شوند.

نتایج تحلیل داده‌ها برای بررسی فرضیه دوم نشان داد که بین خودکارآمدی و فریبکاری تحصیلی رابطه منفی و معناداری وجود دارد. این نتیجه با نتایج پژوهشهای سبزیان (۱۴۰۲)، عبدالمی و کریمی (۱۴۰۱)، سبزیان، قدم پور، میردریکوند (۱۳۹۸)، موردیان، افندری، کیسمان و کانتو (۲۰۲۳)، ژانگ (۲۰۲۲) و احسان و همکاران (۲۰۲۲) مبنی بر رابطه بین خودکارآمدی تحصیلی و فریبکاری تحصیلی همسو می‌باشد. در تبیین رابطه بین خودکارآمدی تحصیلی و فریبکاری تحصیلی می‌توان گفت که زمانی که دانشجویان در انجام فعالیتهای تحصیلی خود، احساس خودکارآمدی و توانایی بالا داشته باشند، انتظار بالایی از موفقیت خود داشته و برای رسیدن به سطح بالای انتظارات خود تلاش زیادی می‌کنند. این دانشجویان با توجه به انتظارات و تصویری که از خود دارند خود را مسئول پیشرفت خود می‌دانند و تلاش می‌کنند تا وضعیت خود را بهبود ببخشند، بنابراین این دانشجویان فریبکاری را نه راهبردی ضروری و مفید می‌دانند و نه تمایلی به آن رفتارها نخواهند داشت. لذا دانشجویان با خودکارآمدی بالا بیشتر از دیگران انگیزه داشته و با مشارکت بالا در امورات تحصیلی خود، زمینه بهبود وضعیت خود را فراهم می‌کنند و نیازی به رفتارهای فریبکارانه و تقلب برای کسب نتایج بهتر نخواهند داشت. لذا می‌توان گفت که خودکارآمدی تحصیلی می‌تواند بر کاهش رفتارهای فریبکارانه در تحصیل و فریبکاری تحصیلی تاثیر داشته باشد.

نتایج تحلیل داده‌ها برای بررسی فرضیه سوم نشان داد که بین رضایت از تحصیل و فریبکاری تحصیلی رابطه معناداری وجود دارد. این نتیجه با نتایج پژوهشهای رستگار (۱۳۹۸)، گل پرور، جوادیان و مصاحبی (۱۳۹۰) و مونزگارسا، اوئل هررا (۲۰۱۳) مبنی بر رابطه بین رضایت از تحصیل و فریبکاری تحصیلی همسو می‌باشد. در تایید رابطه بین رضایت از تحصیل با فریبکاری تحصیلی می‌توان گفت که رضایت عاملی انگیزشی است که بر فعالیت ها و عملکرد فرد تاثیر دارد و سبب افزایش شناخت، دستاوردها، احساس مسئولیت و پیشرفت در حوزه های مختلف می‌شود، اگر این رضایت به تحصیل تعمیم داده شود و دانشجویان از تحصیل، دانشگاه و شرایط دانشگاه راضی باشند، تلاش بیشتری کرده و دستاوردها و پیشرفت های بهتری کسب خواهند کرد و متناسب با توان و میزان تلاش خود ارزیابی می‌شوند و نیازی به رفتارهای فریبکارانه برای ارزیابی شدن فراتر از توان خود ندارند و از رفتارهای فریبکارانه دور شده و احتمال ارتکاب این رفتارها در آنها کاهش پیدا می‌کند. بنابراین می‌توان گفت که رضایت از تحصیل در دانشجویان می‌تواند پیش بینی کننده فریبکاری تحصیلی بوده و میزان ارتکاب رفتارهای فریبکارانه را کاهش دهند.

با توجه به نتایج پژوهش پیشنهاد می‌شود، با آموزش اصول اخلاقی در زمینه تحصیلی و افزایش یادگیری اخلاق مدار زمینه رفتارهای فریبکارانه و تقلب را در بین دانشجویان کاهش داد، با تقویت رفتارهای اخلاقی دانش‌آموزان در حوزه تحصیل،

احتمال تکرار رفتارهای اخلاقی آنها را افزایش و میزان ارتکاب رفتار فریبکاری تحصیلی را کاهش داد، با پرورش یادگیری اخلاق مدار و متکی کردن نتایج و پیشرفت تحصیلی به تلاش های شخصی، زمینه رشد و پرورش اخلاق تحصیلی را در دانشجویان را فراهم کرد، با برگزاری کارگاههای آموزشی در زمینه روشهای مطالعه و یادگیری، ضمن افزایش زمینه بهبود وضعیت تحصیلی، خودکارآمدی تحصیلی دانشجویان را افزایش داد.

همچنین دانشگاه با در نظر گرفتن تسهیلات حمایتی و بهبود وضعیت دانشجویان در دانشگاه زمینه افزایش رضایت تحصیلی آنها را فراهم کرد. لازم به ذکر است این پژوهش حاضر بر روی دانشجویان دانشگاه پیام نور شهرستان ثلاث باباحانی انجام گرفته، لذا در تعمیم نتایج آن به سایر شهرستانها باید احتیاط به خرج داد

۵. منابع

۱. بنی مهد، بهمن و پشم تبار، نگار. (۱۳۹۳). رابطه تقلب تحصیلی و فرصت طلبی در میان دانشجویان. /خلاق در علوم و فناوری. ۲۹-۱ (۲). ۹-۱
۲. بهراد حمداله و عبدالله زاده جدی، آیدا. (۱۳۹۸). پیش بینی خودکارآمدی تحصیلی دانش آموزان دوره دوم متوسطه مشگین شهر بر اساس نمره ذهن آگاهی و هیجانات منفی، پیشرفت های نوین در علوم رفتاری، ۲ (۱۲): ۱۳-۱
۳. حسینی نژاد، سیدمحسن، ثناگو، اکرم، کلانتری، سهیلا، جویباری، لیلا و سعیدی، سمیرا. (۱۳۹۴). اخلاق تحصیلی در محیط آموزشی: دیدگاه و تجربیات دانشجویان پزشکی. مجله توسعه آموزش در علوم پزشکی، ۹ (۲۲): ۴۳-۳۴
۴. خواجه، لاله و حسینچاری، مسعود. (۱۳۹۰). بررسی رابطه اضطراب اجتماعی و جو روانی-اجتماعی کلاس با خودکارآمدی تحصیلی در دانش آموزان دوره راهنمایی. فصلنامه روان شناسی تربیتی، ۷ (۲۰): ۱۳۱-۱۵۳
۵. رستمی، ادیبه. (۱۴۰۰). پیش بینی فریبکاری تحصیلی بر اساس اخلاق تحصیلی، حمایت تحصیلی و کمک طلبی تحصیلی در دانش آموزان مقطع متوسطه دوم، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه پیام نور، واحد روانسر
۶. رویایی زهرا، شکری امید، باقریان فاطمه و شریفی مسعود. (۱۳۹۶). تحلیل رابطه اهداف و فریبکاری تحصیلی: نقش میانجی عدم تعهد به اخلاق تحصیلی. /خلاق در علوم و فناوری. ۱۲ (۱): ۱۴۳-۱۵۳
۷. سبزیان، سعیده، قدم پورف عزت اله و میردريکوند، فضل الله. (۱۳۹۸). ارائه مدل علی درگیری تحصیلی و اخلاق تحصیلی با تقلب تحصیلی: نقش میانجی گری خودکارآمدی تحصیلی. روان شناسی مدرسه، ۸ (۴): ۱۳۱-۱۵۵
۸. سعیدی، یاسین، مکتبی، غلامحسین و حاجی یخچالی، علیرضا. (۱۳۹۹). بررسی رابطه پیوند با مدرسه و رضایت از تحصیل با گرایش به رفتارهای خرابکارانه در دانش آموزان پسر سال دوم (دوره دوم) متوسطه شهر اهواز. /روان شناسی مدرسه و آموزشگاه، ۳ (۹): ۹۳-۱۰۵
۹. عبداللهی عثمان و کریمی کیومرث. (۱۴۰۰). تدوین مدل علی فریبکاری تحصیلی بر اساس خودکارآمدی تحصیلی با توجه به اثر میانجی گرانه اهمال کاری تحصیلی در دانش آموزان پایه دوازدهم دوره دوم متوسطه شهر سقز، پیشرفت های نوین در علوم رفتاری، ۶ (۵۴): ۴۶۲-۴۷۵
۱۰. عبداللهی عثمان و میرزایی زهرا. (۱۴۰۱). بررسی خودکارآمدی تحصیلی و درگیری تحصیلی در پیش بینی فریبکاری تحصیلی در دانش آموزان دختر دوره متوسطه، پیشرفت های نوین در علوم رفتاری، ۷ (۵۵): ۵۲۱-۵۱۰
۱۱. عزیزیان کهن، نسرین، دهقانی، ماهرخ و مؤمنی فر فهیمه. (۲۰۲۲). نقش اخلاق تحصیلی و کمک طلبی تحصیلی در پیش بینی فریبکاری تحصیلی دانش آموزان ورزشکار در دوران شیوع کرونا. مجله اخلاق زیستی- علمی پژوهشی، ۱۲ (۳۷): ۱-۱۲
۱۲. گل پرور، محسن، جوادیان، زهرا و مصاحبی، محمدرضا. (۱۳۹۰). الگوهای ساختاری رابطه عدالت آموزشی با رضایت از تحصیل، نتایج، رفتارهای مدنی - تحصیلی و فریب کاری تحصیلی. نوآوری های مدیریت آموزشی، ۷ (۱): ۸۵-۱۰۱

۱۳. Altunsoy, S., Çimen, O., Ekici, G., Atik, A.D. & Gökmen A. (2010). An Assessment of the Factors that Influence Biology Teacher Candidates' Levels of Academic Self-Efficacy. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 2(2), 2377-82.
۱۴. Atikuzzaman, M., & Yesmin, S.(2023): Authority Concerns Regarding Research Students' Academic Dishonesty: A case Study for Promoting Academic Integrity in a Public University in Bangladesh. *J Acad Ethics*, 21(2): 45-53
۱۵. Farnese, M., Tramontano, C., Fida, R., & Paciello M.(2011). Cheating behaviors in academic context: Does academic moral disengagement matter? *Social and Behavioral Sciences*; 29(5): ۳۵۶- ۳۶۵.
۱۶. Finn, K. V. & Frone, M. R. (2019). Academic performance and cheating: Moderating role of school identification and self-efficacy. *The Journal of Educational Research*, 97(3), 115-122
۱۷. Hoodjiska, D. A., Heimberg, R. G., & Bruch, M. A. (2013). Dismantling cognitivebehavioral group therapy for social phobia. *Behaviour Research and Therapy*, 33(6), ۶۳۷-۶۵۰.
۱۸. Lee, D. (2023). Witnessing Academic Dishonesty and Student's Satisfaction with Learning, Motivation for Studying and Evaluation of Faculty. 54(14): 96-111.
۱۹. Loura, J. (2015). The relationship between future goals and achievement goal orientations: An intrinsic–extrinsic motivation perspective. *Contemporary Educational Psychology*, 35(4), 264–279.
۲۰. Malka, A., & Covington, M. V. (2005). Perceiving school performance as instrumental to future goal attainment: Effects on graded performance. *Contemporary Educational Psychology*, ۳۰(۱), ۶۰-۸۰.
۲۱. Mukasa, J., Stokes, L. & Mukona, D.M. (2023). Academic dishonesty by students of bioethics at a tertiary institution in Australia: an exploratory study. *Int J Educ Integr* 19(3): 45-56
۲۲. Murdiana, M., Efendri, E., Kisman, Z., & Kanto, D. (2022). The Influence of Academic Pressure, Academic Procrastination and Ability with Self Efficacy as a Moderating Variable on Student Academic Fraud Behavior. *Islamic Banking : Jurnal Pemikiran Dan Pengembangan Perbankan Syariah*, 8(2), 375-394.
۲۳. Smith, K., Davy, J., Rosenberg, D., & Haight, G. (2002). A structural modeling investigation of the influence of demographic and attitudinal factors and in-class deterrents on cheating behavior among accounting majors. *Journal of Academic Education*, ۲۰(۲): ۴۵-۶۵
۲۴. Torbati nezhad, h., & iraji h. (2020). Educational Ethics of Faculty Members & Its Relationship with Students' Satisfaction with Education. *Ethics in Science and Technology*; 15 (3) :49-55.
۲۵. Zhang, Y. (2022). Academic cheating as planned behavior: the effects of perceived behavioral control and individualism-collectivism orientations. *High Educ*, 1(5): 25-35